

Чуття

Юрій Гундарєв

Порожня, мов кімната, голова,
в якій гуляє самотній вітер...
Я часом чую, як росте трава,
поміж собою розмовляють квіти,

освідчуються в коханні риби —
все навкруги освячене любов'ю,
і гребені на хвилях, наче німби,
спалахують над темною водою...

Натягнуті чуття, мов тятива, —
здається, що один на цілм світі...
Порожня, як кімната, голова,
в якій гуляє божевільний вітер.